

Ankanon girk' hin ktakaranac'

[Hrsg.: Sagris Yovsêp'ean]

Yovsêp'ean, Sagris

Բ

ՄԱՀ ԱԴԱՄՈՅ

ՉԳԻՐՍ արարածոց Հատատեաց Մովսէս, ոչ ինչ յիշէ զմահուանն Ադամայ՝ այլ սակաւ, թէ եկաց Ադամ ինն Հարիւր տմ. ի պատմութիւնն Յունաց մնացորդացն գտեալ այսպէս գրեալ վասն նախատեղծիցն:

Յետ մախանացն և Հարին, ելեալ Ադամ բնակի յանդիման դրախտին, և լալով ոչ ինչ ճաշակեալ կերակուր Հինգ օր, մինչ ի գալն Հրեշտակին. և մխիթարեալ զնոսա և ցուցանէ նմա զգործս աշխատութեան, և բերէ նմա Հրեշտակն զգործիս դարբնութեան, զունելիս և զկռանն, և գործակից լինելով ուսուցանէ Հրամանաւն Աստուծոյ. զոր և յետոյ թորել ի թոռանց Ադամայ եղեւ դարբին ճարտար՝ երկաթի և պղնձոյ, և ոչ եւս եկաց Հանճարեղ որպէս զթորել: Եւ յետ այնորիկ մերձեցաւ առ Եւա, և յղացաւ Եւա և ծնաւ յոյժ տառապանօք՝ զԿային և զգուտոր Կայինան, որ թարգմանի նախանձ. այսինքն է, նախանձ բանաւրկուին Հասոյց ինձ զայս. և յետ այնորիկ ծնանի զԱբել որ թարգմանի սուգ, և դուտոր մի անուն Եմա: Եւ յետ այնորիկ ծնանի զՍէթ, որ թարգմանի մխիթար, վասն մահուանն Աբելի, դուտոր մի Եսթերա: Եւ առնու Սէթ զչնորհս Հարեւայ և լինի

հովիւ խաշանց: Եւ զուարճանայր Ագամ ընդ Սէթ
և սիրէր զնա:

Եւ եղև Ագամ իննհարիւր տմաց. և Սեթայ ծնան
ուստերք և դստերք և աճէին. և յաւուր միում էր
Եւա ի տուն որդւոյն իւրոյ Սեթայ. և հարցանէր
Սէթ ցմայրն իւր Եւա զպատճառս մեղացն որ ելին
ի գրախտէն. և պատմէր ըստ կարգի: Եւ երգուաւ
Սէթ յԱստուած՝ ոչ ճաշակել պտուղ զամենայն աւուրս
կենաց իւրոց. և իբրեւ զաղարեցին ի խօսիցն ննջե-
ցին և տեսանէին յերազին՝ զԱգամ իբրեւ զլոյս, որպէս
զառաջին որ ի գրախտն էին, բայց որպէս տխուր. և
տանեն զնա ի տանէն որպէս բռնութեամբ. և երթայր
Եւա յերազին զկնի, տեսանել թէ ուր տանիցին զԱ-
գամ: Եւ Հանեն զնա ի բարձր լուսեղէն տաճար, և
անդ նստին աթոռով ի բարձր լուսեղէն գահոյս՝ արք
երեք լուսեղէնք, և շուրջ զաթոռոյն սպասաւորք բա-
զումք, երիտասարդք ի հանդերձս փայլունս. և ածին
զԱգամ մօտ ի դուռն տաճարին, և զարձեալ փութով
շրջեցուցին, և ի բաց վարեցին որպէս բռնութեամբ.
և զնաց Ագամ տխուր. յանկարծակի յարեաւ մինն
ի յերից արանցն, որ նստէին յաթոռն. և բարե-
խօսէր առ ընկերսն: Եւ առեալ երեցն իբր զաղտ
խորհուրդ յայլոց սպասաւորացն ի ծածուկ. և էջ
այրն որ յարեաւ յաթոռոյն, և գայ փութով զհետ Ա-
գամայ, և գտանէ զԱգամ մօտ առ Եւա իբրեւ արք-
տում, և առեալ զձեռացն, կոչէր զնա. և տանի ածէ
ի տաճարն և նստուցանէ յաթոռ. և խօսէր ցնա քաղ-
ցըրութեամբ և զուարճանայր Եւա, և երթայր զհետ
Ագամայ տեսանել թէ զինչ կամիցին առնել զնա:

Իսկ Սէթ որդի նորա զարթուցեալ տեսանէ զմայրն
զի գողայր ընդ քուն, և խթեալ ի նա զարթոյց, և
յարուցեալ դողմամբ Եւա՝ պատմէ որդւոյ իւրոյ գտե-
սիլն: Եւ առաւօտուն յարուցեալ զան Եւա և Սէթ առ
Ագամ և դտանեն զնա հիւանդ ի մահիճս. և նստան
շուրջ զնովաւ, և ժողովեցան ազգն ամենայն և պատմե-
ցին նմա զնոյն տեսիլն Եւայի. և պատմեաց և Սէթ
զիւրեանցն և սկսան լալ. և աղաչեաց Ագամ զԱստուած

մի թողուր զիս միայն. այլ որպէս ի միասին ելաք ի դրախտէն, ի միասին մեռցուք: Եւ եղ պատուէր որդւոյ իւրում Սեթայ. և Հանգեաւ Ադամ. և լացին զնա Եւա և Սէթ և որդիքն ամենայն: Եւ յերրորդ պաշու աւուրն թմրեցաւ Եւա ի տրամութենէն. և եղ զգլուխ իւր ի վերայ Ադամայ և եհան զոգին, և անկեալ Սէթ ի վերայ մօր իւրոյ՝ գիրկս էարկ զպարանոցան. Զի՞ է քեզ մայր իմ, և ետես թէ մեռաւ, անկեալ ի վերայ երեսաց իւրոց լայր դառնապէս. և դուստրն Եմա կտրեաց զհերս իւր ի վերայ մօրն, և լացին զօրն ողջոյն և յերեկունն և գիշերն: Եւ ի մէջ գիշերին տեղանեն զԱդամ և զԵւա ի մութ տան ի սուգ. և ահա տեսանէր կին մի գեղեցիկ, և ունէր մանուկ փոքրիկ ի գիրկն, և մտանէ առ Եւա, և նա մօտ առ նմա. և յանկարծակի ըյս փայլեաց ի մանկանէն և ելից զտմենայն տունն:

Եւ ընկալեալ Եւա զողայն ի գիրկս իւր՝ լայր դառնապէս և զուարճանայր. և յարուցեալ Եմա, յարուցեալ և Սէթ, և պատմեցին միմեանց զտեսիլն, և ուրախացեալ մխիթարեցան: Եւ յառաջին պաշու աւուրն երեւի Հրեշտակ Աստուծոյ յայտնապէս, և Հրամայէ բանալ գերկիր և դնել զԱդամ և զԵւա, և արարին այնպէս. և եղաւ Ադամ ի գերեզմանին, մինչեւ ընկալաւ Նոյ Հրաման ի Հրեշտակէն, որ եցոյց բանալ տեղին և առնուլ ի տապանն զոսկերսն Ադամայ և Եւայի:

